

Odbilo dvacet let a já chci z domu ven
nic proti rodičům, teď chci bejt svým pánem.
Pronajmout malej byt, bydlet tam s kámošem,
zkusit si sami žít a jenom po našem.

Když jsem řek' poprvé, že z domu odcházím,
řekli mi rodiče, že brzo narazím.
Jak si prej vydělám a jestli umím prát,
jestli to znamená, že už je nemám rád.

Všechno je to o tom,
že chcem vypadnout z hnízda
my máme vlastní křídla.
Co je komu po tom?
Jenže rodiče jsou to jediný,
co ti nikdo nenahradí!

Děkuju vám za vše, děkuju za vás dva,
za to co všchno mám, jak jsem byl vychován.
Fakt to neznamená, že se něco změní,
mám jenom potřebu mít vlastní bydlení.

Všechno je to o tom,
že chcem vypadnout z hnízda
my máme vlastní křídla.
Co je komu po tom?
Jenže rodiče jsou to jediný,
co ti nikdo nenahradí!

Chceme mít pocit dospělosti, postavit se na nohy vlastní
i když to všechno funguje, už nechci slíchat: už je po desatý
no tak zhasni světlo, kdy přijdeš domů, jak si přišel k tomu,
že máš natrhlý obočí? Já mám vás rád, ale to nestačí,
já chci bydlet sám, nic víc v tom nehledám.

(3x)

Všechno je to o tom,
že chcem vypadnout z hnízda
my máme vlastní křídla.
Co je komu po tom?
Jenže rodiče jsou to jediný,
co ti nikdo nenahradí!